

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

X. Quemadmodum Deus etiam in hac vita religiosus votum paupertatis
compenset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

deici possit, & nunc in religione velle vesti, vt facilius ab hoste capi & sterni queat? Dæmon, quando non habet, quod apprehendat, aut victus recedit, aut ab lucta abstinet.

*Quemadmodum Deus etiam in hac vita
religiosis votum Paupertatis
compenset.*

CAPVT X.

FILII, ego sum, qui toti mundo necessaria suppedito. Ego iubeo solem oriri super bonos & malos. ego pluuiam tempore opportuno demitto. Ego auctor sum, vt terra germinet, & producat animalia, mareque abundet piscibus, quò cuique pro conditione naturæ suæ congruentia suppetant præsidia. Neque decet me, totius vniuersitatis conditorem, ab homine vinci, vt ille plus mihi largiatur, quam ego illi. Quoniã igitur religiosi per votum paupertatis mihi largiuntur seipsos & quicquid in mundo habent, & quo mihi promptius & expeditius seruiant, omnibus facultatibus, honoribus, comodis & recreationibus, ceteroquin licitis renunciant, & verò etiã perpetui voti vincu-

vincu-

vinculo, ne aliquando tergiuerfari rursus
possint, ad paupertatem se obstringunt, cō-
ueniens est, vt ego vicissim illis spondeam,
me omnia ad vitam necessaria, illis submi-
nistraturum.

Nō. 18

Primum ergò tam ardentem eorum ergo
me amorem & liberalitatem sic compenso
vt me totum illis consecrem, sicut olim in
persona Aaronis me facturum recepi: cui
dixi, me partem ipsius & hæreditatem fore,
intelligens in hoc typo omnes religiosos.
Ita me eorum procuratorem & dispensato-
rem constituo. Nec satis est mihi Domini
boni erga seruos fideles personam sustine-
re, sed etiam eodem loco eos habeo, quo
Pater optimus carissimos liberos. Et si vo-
lucres tanto studio necessarium victum se-
is pullis conquirunt, vis tu me religiosorum
filiorum, qui in cænobiis suis, velut auiculae
in nidis cibum præstolantur, obliuisci? Non
vis eos veste necessaria instrui, qui propter
me omnibus corporis commodis se exue-
runt, nihil retinentes proprium? Nulla res
indiget, cuius Deus curam agit.

Quapropter scias me omnibus præsidia
necessaria destinasse, & adhuc quotidie de-
stinare, licet non eodem modo omnibus,
quia nec omnium eadem sunt functiones,

nec omnes eandem rationem vitæ institu-
endæ sectantur. Nam eos, qui singulatim &
quoad personam propriam omni dominio
suarum facultatū sunt exuti, vt in hoc Pau-
pertatis gradu mihi seruiant, iussi in com-
mune possessionibus instrui, vnde singuli
vitam tolerare queant. Aliis verò qui ar-
ctiores Paupertatis leges sunt complexi; vt
ne in commune quidem vllis frui velint fi-
xis & stabilibus bonis, succurro nunc horū,
nunc illorum fidelium commouendo ani-
mos, vt velint necessaria subministrare me-
is filiis. Atque hoc est, vnicuique prospicere
iuxta regulam & vocationem suam. Tu
Deo ne desis, & Deus non deerit tibi.

Quòd propius autem veniamus ad remu-
nerationem, quam ego in hac vita quoque
religiosis facio, ad compensandum Pauper-
tatis votum: Dic age, fili, cur, dum aliquis
tuæ religionis ex aliis regionibus ad tuum
monasterium diuertit, omnes accurrunt, vt
illi necessaria suppeditent? qua de causa id
fit? Nulla sanè alia, quàm ob votum Pau-
pertatis; & pars est compensationis, quæ
paupertati religiosæ debetur. Si hospes ille
adueniens proprium aliquod peculium ha-
beret, vnde viuere possiet, vnusquisque ma-
nus suas ab eo iuuando retraheret, nec deef-

L

sent

sent obmurmuratores, qui dicerent. Ille factis locuples est, domi suæ: non dubium quin huc venerit absumpturus res nostras, ut parceret suis. Verùm non est ita, nam cū nemo ignoret illum ob paupertatis votum, nec proprium quippiā habere, nec habere posse, idcirco necessaria omnia cum caritate & beneuolentia illi subministrantur.

ADHÆC quantis curis agitatur Secularis ut familiam rebus ad victum amictumque pertinentibus instruat? Quoties noctes insomnes ducit, sollicitus, ubi, qua via, & ratione occurrere possit præsentī inopiæ? quot lacrymis sæpè perfunditur, dum consiliū nō suppetit, se vel alios iuuandi? An non tibi fili mi, beatus ille censetur, qui immunis est ab hac solitudine? An non magno donatus priuilegio tibi videtur, qui vacuus curis alios habet qui necessaria sibi procurent? Et vnde hoc priuilegiū religiosi contigit, nisi per me, ratione voti Paupertatis.

CONSIDERA deinde fili, religiosum, si fortè iter instituat per regiones externas, & ad sui Ordinis domicilia diuertat, humaniter excipi, & magna caritate tractari. Omnes, licet nunquam conspecto, sua officia deferre conantur, hoc solo nomine, quod intelligant esse suum fratrem, eiusdem secū
matris,

matris, id est, religionis filium. Vbi ad locum peruenit omnia illa æquè sunt communia, ac aliis qui inibi commorantur. Itaque pro vna domo, quam amore mei deseruit in seculo, inuenit millenas alias, sua præstantiores. Et hoc est, nihil habere, & tamen omnia possidere. Ne Princeps quidem ita commodè tractatur, quando extraditionis suæ fines peregrinatur. Ille enim in diuersoriis ab hospite non alia de causa, quàm ob speratum ab eo lucrum humaniter excipitur; & quisquis necessaria ad cōmeatum secum non defert, magnos sumptus facere solet, & multa sustinere incommoda, eò quod non diuertat in domum suam, sicut religiosus, & quicquid illi officij defertur, propter nummos defertur, & non ex amore, vt fit in religione. Vides nunc, quanto melior in hoc genere pauperis religiosi conditio sit, quàm Dominorū diuitū; quod non fit, nisi propter Paupertatis votū, cuius beneficio multis fruitur commodis, quorum ipse auctor non fuit.

PRÆTEREA, verum est quidem, victum religiosi esse tenuem, sed si sedulò perpendas conditiones victus, non dubitabis etiam magnorum Principum antefere te mensis. Primum omnia, quibus religiosus

vescitur, amore mei ei collata sunt, ex amore omnia parantur, eodem amore à seruis meis postea ad mensam deferuntur. Quicquid apponitur comedit & bibit omni suspicione exclusa. At quis in mundo Princeps est, cui semper ex puro amore seruiatur? Qua in aula tanta cum pace seruitur, sicut in religione? Vnde tot prægustationes in mensis Principum originem traxêre, nisi ex suspicione veneni? Et quis non videt plurimum æstimandum amorem & securitatem, qua religioso seruitur, quàm omnia magnifica Principum ministeria?

Religioso consueta officia non detrahuntur etiam in senectâ. Qui verò seruiuit Dominis terrenis, vbi ad extremam ætatê, qua agrè consueta ministeria præstare potest, peruenerit, si non domo exturbatur, saltem grauatè aliorum oculis tolleratur, nec pro meritis suis, quantumuis totam vitam in seruitio Domini sui impenderit, tractatur: sed pro homine inutili, qui nulli seruitio idoneus sit, habetur. Contra verò, pauper religiosus, quò ad prouectiorem ætatem peruenerit, hoc maiori in reuerentia habetur & tractatur commodius: nec in eo perpenditur, quid in præsentibus præstet, sed quid olim præstiterit, omnesque in cum

oculos

oculos coniciunt, tanquã in meum seruũ,
& hominem mihi consecratum. Non sene-
ctus, sed peruersa voluntas facit religiosum
ex mea gratia excidere. Religiosus spiritua-
lis & senex, qui laborare non potest, mihi v-
tilius seruit, quã multi iuuenes robusti, spi-
ritus expertes. Ego in seruis meis, non tam
considero vires corporales, quã volunta-
tem & spiritum, qui non vitio ætatis, sed
prauæ consuetudinis inueterascit, & perit.

Deniq; religioso pauperi maiori studio,
fide & amore in ægritudine seruitur, quã
Dominis secularibus. Nam medicorum
præscripta accuratissimè apud illos seruan-
tur; noctu' diuq; præsto sunt, qui ægris adsi-
stant. Si periculum vitæ impendat, tempe-
stiuè comonentur, vt ad eam se comparent.
In morte ipsa multos seruis meis obsidetur,
qui orationibus, piisq; monitis eos cohort-
tentur ad felicem in alteram vitam transi-
tum. Certè, si religioso nulla in hac vita alia
superesset remuneratio, hæc meritò suffice-
re ei deberet, vtpotè tam eximia & singula-
ris, vt multi Principes & Domini mundi eã
exoptarint, sed obtinere minimè potuerint.
Quot enim illorum nulla antegressa præ-
paratione è vitis excesserunt, ideò quod
certiores redditi non sint de periculo? quot

cum vita temporali pariter iacturam fecere
aeternae?

Si talis est compensatio meorum religio-
forum in hac vita, qualis erit merces iisdem
parata in caelis? quali in aula mea ornabun-
tur corona pro voto Paupertatis? Quos
Domini obstupefacti ob immensam eorum
gloriam, dicent. Nos paupertatem eorum
aestimabamus insaniam & amentiam: nos
autem amentes fuimus, ipsi verò sapientes.

De necessitate observandi votum

Paupertatis.

CAPVT XI.

FILI, in meo Euangelio assimilavi diui-
tias spinis, & merito. Spinæ enim viato-
res impediunt, quò minus expedite progre-
di queant, metus enim punctiois eos re-
tardat. Adhæc spinæ manu apprehensæ pū-
gunt, constrictæ fortiùs, eliciunt sanguinè
& dolorè gignunt. Quare beneficio magno
affecti sunt, qui à tergo eas reliquerunt, &
dum ambulant amplius in conspectu non
habent. siquidem tractare aculeos spinarum,
& non pungi, si non est impossibile, saltè est
admodum difficile. Parumq; interest, sintne
parvæ aut grandes, paucæ vel multæ, quia
oës pungunt, & semper pungunt. Haud secus
diui-